

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: فرزانه بدخشان، ۱۳۹۴

بررسی فقهی خوانندگی و غنا در اسلام

موضوع غنا و خوانندگی از دیرباز در فقه اسلام مورد بحث بوده و نظریات گوناگونی درباره‌ی آن مطرح شده است. در نظریه معروف میان فقها هر آواز مطربی که بامجلس لهو و لعب مناسبت داشته باشد مصداق غنا بوده و حرام است. غنارا مترادف خوانندگی دانسته اند، غنارا آواز خوش، طرب انگیز، آوازکش دار، یا آواز طرب انگیزی که مشتمل بر ترجیع باشد و یا صدای طرب انگیز باشد دانسته اند. به اجماع فقها موسیقی حلال، آن است که با مجالس لهو و لعب تناسب ندارد، و به عکس آن، موسیقی حرام، به موسیقی ای گفته می‌شود که با مجالس لهو و لعب هماهنگی دارد. حرمت شنیدن موسیقی و غنای حرام در سنت و کتاب (آیات لهو الحدیث و قول الزور) مورد توجه قرار گرفته است، و به طور مطلق حکم به حرام بودن آن داده شده است. این پایان‌نامه در مورد بررسی فقهی خوانندگی و غنا در اسلام تحقیق می‌کند و در سه بخش نوشته شده است، بخش اول به کلیات و بخش دوم در مورد قرآن و احادیث و بخش سوم در مورد بررسی فقهی غنا و خوانندگی از نظر فقه شیعه و سنی مورد بحث قرار گرفته است.

کلیدواژه‌ها: خوانندگی، غنا، فقه شیعه، موسیقی، لهو الحدیث، قول الزور

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۴۰۷۹۳۲۰۰۱

تاریخ دفاع: ۱۳۹۴/۱۰/۲۸

رشته‌ی تحصیلی: الهیات و معارف اسلامی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر رضا کشاورز